

Nr 66
Juuni
2013

Lõpetajate
erilehes:

Mälestused
Iseloomustused
Omalooming
Ristsõna
Sport
Uudised

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

51. lend

1. Brutus, Maris
2. Freiberg, Freddy
3. Haav, Leif
4. Jakobson, Sigrid
5. Jõemaa, Evelin
6. Kõiv, Feliks
7. Kärmas, Mirjam
8. Piir, Keir
9. Poolakese, Rutt
10. Saar, Ringo
11. Tearu, Jarl

Mälestused koolist on mitmesugused

Minu jaoks on siiani väga tähtis mälestus see, kui õpetaja Annika rääkis meile oma Inglismaa reisist. Arvan, et käisin sel ajal teises või kolmandas klassis, eriti võlus mind jutt mitmekorruselisest raamatupoest ja Big Benist, need tundusid minu jaoks väga huvitavad. Just sellest ajast algaski minu armastus Inglismaa vastu ja soovin sinna maale minna õppima ja mõneks ajaks ka elama.

Üks lõbusamaid mälestusi on kuendas klassis käimine. See oli aasta, mil koolis oli renoveerimine, õppisime klassiga terve aasta vanas raamatukogus. Sügisel ja kevadel, kui oli soe, mängisime alati raamatukogu aias jalgpalli või loopisime tennisepalli. Mõnel korral sai mõni puuoks ka kogemata palliga alla löödud. Talvel tegime me lumesõda. Mõne valusa palliga sai mõnel korral vastu nägu, kuid see sai varsti unustatud. Sel aastal oli väga külm talv ja tihti jäid tunnid ära.

Viimases kooliastmes on mulle tekkinud väga palju häid mälestusi: minu kodus korraldatud klassiõhtud, kuhu alati ööseks jäädi ja õpilasesinduse laagrid on mulle väga meeldinud.

Evelin Jõemaa 9. kl

Kaheksandas klassis sai uus koolimaja valmis. Meie koduklassiks sai keeleklass. Halb mälestus kaheksandast klassist on see, et ma murdsin oma varbaluu Ringo ja Freddy pärast. Aasta lõpus pidime eksamit tegema, sooritasin inglise keele eksami, see polnud üldse nii raske, kui ma arvasin ja sain hindeks tubli nelja. Üheksandast klassist on väga palju mälestusi. Meie klassi tulid Keir ja Jarl. Õpetajate päev oli tore, ma pidin koos Evelini ja Rutiga õpetajatele kontserti tegema, aga mul ei tulnud see kõige paremini välja, sest ma pidin kolm laulu kahe tunniga ära õppima. Hiljuti käisin koos Leifi, Evelini ja Mirjamiga Eesti mälumängu meistrivõistlustel ja saime 12. koha 35 võistkonnast. See oli vast saavutus.

Feliks Kõiv 9. kl

Need üheksa aastat siin koolis on olnud tõsiselt parimad. Õpetaja Annikast mäletan meie imearmast klassinurka, kus vahest mängisime ja õppisime mängu abil ning muidugi mäletan meie rõõmsameelsust. Siiani mäletan tunde, kus õpetaja Sirje väike tütar meil tundides kaasas oli ja naerma hakkas, kui meie õppisime. Õpetaja Sirje on meil tõsiselt armas, õnneks on matemaatika tema valduses.

Sigrid Jakobson 9. kl

Sellised me siis olemegi

Maris Brutus

Väga armas ja sõbralik tüdruk, mulle meeldib ta lojaalsus ja hoolivus; temaga on hea rääkida ja ta on abivalmis; kena, lõbus; Maris on kena klassiõde, kes käib tihti Rubiinis möllamas; Maris on mingi mega piff! Hull iludus, iga kuu uus jope, natuke kukkunud naeratusega!; sportlik, lahe; temaga saab nalja; andekas jalgpallur ja võrkpallur; aitab alati ja saab kõigiga hästi läbi; väga aktiivne ja väga hea suhtleja; meie klassi üks suuremaid organisaatoreid; väga tore ja kena oled; ta on alati rõõmus, isegi siis, kui tal kõik korras pole; üks paremaid ning välimust ja iseloomu on talle ikka megalt antud; rõõmupall 123

Koos olla on hea

Rutt Poolakese

Sõbralik, lahke, ilus; Rutt on meie klassi muusik; ta on sõbralik ja abivalmis ja väga jutukas; ta avaldab alati oma arvamuse ja punastab tihti; tore tüdruk, kes kogu aeg naerab (isegi siis, kui millegi üle naerda pole); Sikuga absoluutselt lahutamatud; igav juba Rutiga ei hakka; Rutii on megalt kena tüdruk, enamjaolt mu pinginaaber ja muidugi parim pinginaaber; ta on täiega sõbralik ja hooliv tüdruk; särab kogu aeg; ta naerab kogu aeg; mahe klassiõde; Ruti tibi! Sa oled mega nunnu! Poiste tõmbenumber! Girl with red head! Kõneaega pole, aga ikka helistab! Natuke kõrgelt kukkunud, teine nimi LAMMAS, aga tüdruk, keda kõik usaldavad! Da best. Oleme tublid lauluneid; sul on suht RETARDED naer!

Jarl Tearu

Jarl on tore klassivend, vahel ajab naljakat juttu suust välja, talle meeldib pead toetada; tore ja sõbralik klassikaaslane; alati rõõmus, abivalmis; ajab suht tihti ajuvaba juttu; rõõmus ja abivalmis; tore ja sõbralik poiss; Jarl on väga rõõmsameelne kogu aeg ning teeb ilusaid komplimente; vaikne; sõbralik, kogu aeg naerab, tore kutt; Jarl on lahke ja abivalmis; enamasti väga rahulik, aga mõnikord läheb närvi ka; ta ei jäta kunagi kedagi hätta; pikk, peenike – tore semu; suhteliselt korralik; oskab laulda, kuid ei julge “Bad for you!”; hästi tore ja kogu aeg naeratab; positiivse ellusuhtumisega; tore poiss, sõbralik; suht vaikne on; üritab tublisti õppida.

Feliks Kõiv

Sõbralik, lõbus, oskab hästi kitarril mängida, muheda jutuga; mega laulja ja kuidagi väga ruttu pikaks kasvanud; peale söögivahetunde nätsujagaja; sportlik ja laulab hästi; you Fellu, tore poiss oled; saab kõigiga hästi läbi ja hull rõõmupall; rahulik ja tark tüüp; räme naistemees ja hooliv; ajab segast juttu vahest; hea välimus ja hea iseloom;uitar hero; abivalmis ja tore klassikaaslane; ei jäta kunagi kedagi hätta; teeb pidevalt nalja ja võtab elu vabalt.

Leif Haav

Käi juuksurisse; lõbus, jutukas, abivalmis; tore poiss, temaga saab rääkida ja äge tüüp; usaldusväärne; kunagi oli parim sõber, lahe tüüp; sõbralik tuupur; tõeline heavy metal vend; sõbralik ja teab kõike muusikast; meie klassist parim muusikamaitse; talle meeldib kiusata ja on hullult usaldusväärne; andekas väga mitmel alal; Leifi kohta võib öelda, et ta on ehtne lõvi.

*Sellised me siis olemegi****Freddy Freiberg***

Killuvend, jõhker jalgpallur, räme spordivend, lühike; tore ja semukas jalkaboss, mingi teema on sul lauajalaga?; vaimukas ja tuupur; räme jutupaunik, Ringoga nad juba vait ei püsi, saab kõigiga hästi läbi; oskab alati terve klassi naerma panna ja üldse äge tüüp; aitab kaasõpilasi, kinovana; alati naerab; igal kevadel on veevangis; väga andekas, kui viitsiks tööd teha; oskab ka hästi laulda.

Oleme koos***Ringo Saar***

Kinovana, rõõmsameelne, sõbralik, teeb nalja, peomees; räägib kogu aeg, ei oska vait olla, aga on ilgelt naljakas, kino on sokkida temaga; tore poiss, alati midagi öelda, jutupaunik; meie klassi naljamees; ülipikk ja välimus on väga viis; huumorisoon on paigas, klassi pesamuna; Freddyga mingid kaksikud; maadluskutt, muudab tunnid huvitavaks; huvitava nimega tüüp, mis meenutab kõige rohkem sõna “Kringo”, mis tähendab ahvide liiki; naistemees.

Evelin Jõemaa

Tark ja jutukas tüdruk; abivalmis, lõbus, sõbralik; Evelin oskab hullult hästi laulda ja meie klassi eest seista; hästi heasüdamlik inimene, väga usaldusväärne; tal on head hinded ja saab kõigiga hästi läbi; tema pool klassiõhtud on olnud parimad; kokk; vaikne neiu; tal on alati puuder kotis laiali ja meigikott kaasas; lahke ja eeskujulik; klassiõhtuid mäletad?

Keir Piir

Laisk poiss, aga tegelt on tore poiss ja saab kõigiga hästi läbi; killumees, nalja saab; vahest kohatu, aga sõbralik; Kiir on meie klassi unekott, oskab kõik naerma ajada; kui tema ruumis on, siis ei hakka kunagi igav; pidevalt väsinud, eriti eesti keele ja kirjanduse tundides; vahel energiline; temaga on pull rääkida; Kiir on hull, müüb tunni ajal kooli vara maha ja siis on veel õnnelik ka.

Sigrid Jakobson

Tore, sõbralik, pullivana; kena redhead; Sigrid on jutukas ja abivalmis; meie klassi kunstnik ja luuletaja; saab kõigiga hästi läbi ja tegeleb pidevalt väikeste lastega; minu siiami kaksik, kellela ei suudaks elada; rõõmupall, sõbralik, naljakas, hull, pisike, ilus; Sigrid on üks kõige toredam, armsam ning kõige hullem tüdruk, keda ma tean; oskab alati igast olukorrast välja tulla; meie linnaskäigud ruulivad 123; kõige õigem sõna oleks “blond”; Siku on mahe punapea, ajab lolli juttu; peast veits lihtne; tore ja armas tüdruk; särab kogu aeg; hea sõbranna; naerab kogu aeg Rutiga isegi siis, kui pole millegi üle naerda; mängib hästi bassi ja on meie klassi päike.

Mirjam Kärmas

Tore tüdruk, otsustes alati kindel; mitmes kontrolltöös sa meid aidanud oled?!; meie klassi tarkur, väga sõbralik ja mõistab nalja; oskab alati probleemidest läbi minna ning on heasüdamlik ja hooliv; hoolikas tüdruk, saab kõigiga hästi läbi; täiesti sõnatu, kust temalt see anne tulnud küll?!; julmalt tark; lahke; meie klassi geenius ja aitab alati, kui vaja.

Kuivatame ennast

Käisin üritusel „101 last Toompeale“

Laupäeval, 13. oktoobril käisin ürituse "101 last Toompeale" Viljandi eelfoorumil. "101 last Toompeale" on üritus, mida korraldavad Eesti Õpilasesinduste Liit ja Lastelaitse Liit. Finaal on riigikogus Toompeal, aga enne seda toimuvad suuremates linnades eelfoorumid, kus arutatakse teemade üle ja kogutakse mõtteid. Hiljem kirjutatakse mõtetest dokument. 101 tublimat ja rohkem kaasarääkinud noort saavad riigikokku minna dokumenti arutama ja hääletama.

Mirjam kuulab tähelepanelikult

tutvumis- ja suhtlusmänge, siis hakkas arutelu. Meid jagati kahte rühma. Kuna minu rühmas olid enamus gümnaasiumiõpilased, arutati seal rühmas põhiliselt keskkooli lõpueksameid. Selles teemas ma eriti kaasa rääkida ei osanud, kuid üritasin.

Koos söömis- ja snäkipausidega lõppes päev kell kuus õhtul. Hiljem, minu õnneks, sain teada, et kõik Viljandi eelfoorumil osalenud õpilased said edasi finaali. Muidu ma arvan, et poleks edasi pääsenud, kuna kõige sõnakam ma just polnud.

Reedel, 16. novembril toimus finaal. Tallinna läksin hommikul 6.20 rongiga. Kell 9.45 saime Toompea lossis kokku.

Edasi läksime riigikogu istungisaali, kus iga delegaat valis endale koha. Minu istekoht asus Sotsiaaldemokraatide fraktsioonis. Tavaliselt istub seal Heljo Pikhof. Alguses pidas Ene Ergma kõne ja siis valisime uue riigikogu spiikri.

Peale seda hakkasime tõsist tööd tegema ehk hakkasime dokumenti vaatama ja parandusettepanekuid tegema. Kuna mina pole eriti inimene, kes sooviks olla poliitik, oli see minu jaoks suhteliselt igav, kõige huvitavam oli dokumendi paranduste hääletamine ja vastuvõtmine. Tegelikult ei jäänud ma umbes poole dokumendiga rahule, aga see on demokraatia.

Kella neljaks oli dokument vastu võetud ja järgnesid pikad tänukõned. Valiti ka kõige lastesõbralikum inimene ja üritus.

Kell 5.15 mindi vaatama Solarisse filmi, aga mina sinna ei läinud, kuna tahtsin ruttu koju tulla. Pärast kuulsin, et mind olevat telekas ka näidatud.

Kokkuvõttes ütleks, et see on väga tore üritus. Soovitan järgmisel aastal sellest osa võtta kõigil, kes tahavad õpilaste eest sõna võtta ja nende sõna kuuldavaks teha. Kõik, kes on huvitatud, võivad pöörduda õp Sirje poole järgmise aasta esimesel veerandil.

Mirjam Kärmas 9. kl

Viljandis oli eelfoorum esimest korda. Kuna käisin ka eelmisel aastal Tartu eelfoorumil, oli mulle asi juba tuttav ja lootsin väga Toompeale saada, sest eelmine aasta sain finaali, aga ei teadnud sellest ning ei läinud kohale. Sel aastal oli teemaks lõpueksamid. Minu jaoks oli see raskem teema kui eelmisel aastal, mil oli teemaks väärtuskasvatus.

Kogu päev algas kell üks Kultuuriakadeemias. Kohale oli tulnud üheksa noort Viljandi maakonnast. Päeva juhtideks olid kaks rõõmsat ja tegusat noort. Esimese tunni lihtsalt mängisime

Käisime klassiga riigikogus

Esmaspäeval, 17. detsembril käisime ühiskonnaõpetuse tunni raames koos klassiga ja õpetaja Gerdaga õppekäigul Tallinnas: riigikogus, Solarises ja Stenbocki majas. Õppekäigu rahastajaks oli organisatsioon "Rajaleidja", mis tegeleb noortega, et aidata neil tööd valida, tööturul orienteeruda ja õigeid valikuid teha.

Kell 10.00 toimus väljasõit kooli eest. Jõudsime Tallinnasse plaanitud varem, seega saime käia Sikupilli keskuses ning sealt läksime edasi Vene õigeusu kirikusse. Kirikus olime vaid mõne minuti ning siis läksime vaateplatvormile, sest Stenbocki majja minekuni oli veel aega. Tegime pilte ja käisime vanalinnas ringi.

Kell 14.00 läksime Stenbocki majja. Enne kui saime ekskursiooniga jätkata, pidime näitama isikut tõendavat dokumenti ja läbima turvakontrolli. Edasi läksime pressikonverentsi ruumi, kus soovijad said lasta endast pilti teha. Giid rääkis meile Stenbocki maja ajaloost ning siis läksime ruumi, kus peetkse valitsuse istungeid. Nägime ka peaministri kabinetti, kuna ta oli välisvisiidil.

Stenbocki majast lahkudes läksime edasi riigikokku, kus pidime taas kord läbima turvakontrolli. Ootasime mõnda aega ning siis saabus giid, kes viis meid vaatama riigikogu istungit. Jälgisime seda umbes 15 minutit ja siis läksime oma klassiga läbi tegema oma enda riigikogu istungit. Teemaks oli valimisõiguse andmine 16- aastastele. Otsus oli negatiivne. Giid rääkis meile Toompea lossi ajaloost ning lootsime näha ka lipu langetamist, kuid jäime kahjuks hiljaks.

Kui riigikogus käidud, läksime Solarisse, kus turundusjuht rääkis kaubanduskeskuse ülalpidamisest ja selle juhtimisest. Pärast seda oli meil vaba aeg.

Tagasi hakkasime sõitma kell 18.30. Jõudsime koju umbes kell pool kümme, olime küll väsinud, kuid siiski päev oli huvitav ja õpetlik.

Evelin Jõemaa 9. kl

Freddy, Jarl, Feliks ja Ringo kuulamas giidi Stenbocki maja pressikonverentsisaalis.

Kelleks võiks saada minu klassikaaslased?

Kuna aeg on veel liiga varajane, et kindlalt teada, kelleks keegi saada võiks, siis saab ainult mõelda ja arvata.

Minu arvates **Feliks** võiks saada muusikuks, kitarristiks. Ta oskab juba praegu väga hästi kitarrri mängida ja nagu näha, meeldib talle muusika väga. Temast võiks saada mõne bändi kitarrist.

Arvan, et ka **Leifile** sobiks töö, mis on seotud muusikaga. Temast võiks näiteks saada muusikaprodutsent. Ta oskab väga hästi arvutitega töötada ja talle meeldib muusika väga ning samuti on tal väga hea inglise keel.

Mirjamile meeldiks töö kusagil teadusosakonnas. Ta on väga tark ja talle sobiks töö näiteks geoloogina või kellegi teisena teadusvaldkonnast.

Freddyst saaks ilmselt väga hea jalgpallur. Talle meeldib jalgpall ja on ka muidu väga sportlik. Freddy on kahtlemata jalgpalli peale annet ja temast saaks kindlasti suurepärase mängija.

Minu arust sobiks **Marisele** töö näiteks juuksurina, jumestajana või küünetehnikuna. Arvan, et ta oleks ilu ja kosmeetika alal väga osav.

Sigridile sobiks töö kunstnikuna või kirjanikuna. Ta on väga hea joonistaja, tal on selle peale annet. Ta on ka väga hea kirjanik, eriti hästi oskab ta minu arvates kirjutada luuletusi. Ehk annab ta kunagi välja oma luulekogu, mille ta on ise ka illustreerinud.

Rutt on juba praegu väga hea pianist ja laulja. Ma olen peaaegu täiesti kindel, et ka tulevikus on tema elus muusikal väga suur roll. Ta oleks kindlasti edukas klaverimängija.

Ka **Ringo** on spordis väga tugev, eriti maadlemises. Ehk saab temastki sportlane, maadleja.

Iseenda puhul ma ei tea, kelleks ma võiksin saada. Tahaksin töötada muusika või filminduse alal, kuna need on valdkonnad, mis mulle kõige rohkem meeldiksid.

Need olid minu arvamused sellest, kelleks võiks minu klassikaaslased saada tulevikus.

Evelin Jõemaa (kirjutatud 8. klassis)

Kes kontrollib minu käitumist – kas mina või keegi teine?

Minu käitumist kontrollivad paljud faktorid, kuid peamiselt kontrollin oma käitumist mina ise.

Esiteks kontrollivad mu käitumist minu lähedased: ema, isa, vanaema. Nad ütlevad, mis on õige ja mis mitte. Nad annavad mulle nõu, mida teha ja mida mitte. Nad on mind väiksest peale õpetanud, nad on mulle eeskujuks olnud. Just nemad ongi ühed suurimad minu käitumise kujundajad, kuigi ma tihti ei kuula nende sõna.

Teiseks kontrollivad mu käitumist mu hinded. Kui on hea seis, võib natuke vabamalt võtta, kui halb, siis tuleb rohkem pingutada ja vähem kõrvaliste asjadega tegeleda. Praegu on mul seisud väga head, ma pole ammu nii hästi end tundnud, kui kõik kõige paremas korras on.

Suurt rolli mängivad mu käitumises kaasõpilased ja õpetajad. Koolis tuleb ikka eeskujulikult ja viisakalt käituda. Ei tohiks ropendada, teisi norida, lüüa ega midagi sellesarnast teha. Tuleb ju ikkagi väiksematele eeskujuks olla. Õpetajad kindlasti innustavad meid õppima ja korralikult käituma. Tänu neile oleme sellised, nagu täna oleme.

Agas minu peamine käitumise kujundaja olen mina ise. Ma pole selline inimene, kes kergesti teiste sõna sõna kuulab. Teen just seda, mida tahan, mis mind õnnelikuks teeb. Teiste sõna kuulan tõesti üldjuhul väga vähe, aga vahest ikkagi peab, et teada, mis on õige ja mis vale.

Lõpuks, kes ikkagi kontrollib minu käitumist? Kindlasti mõjutavad mind paljud tegurid, kindlasti tuleb aeg-ajalt ka teisi kuulata, aga just mina ise kontrollin oma käitumist, selline ma juba kord olen.

Leif Henrik Haav 9. kl

Sügisilu

Kooliaknast tihti märkan
 lehti puudelt langemas
 ning kuidas
 päiksekiired puudutavad
 põlluäärseid puid (kuuski).
 Aknast märkan kõrgelt päikest
 ning kuidas
 puude ladvad muutuvad punaseks.
 Tahan ära minna välja,
 põsed palavusest punased.
 Koju minnes aga märkan,
 kuidas ilm on läinud koledaks.
 Tänu sellele avastasin kodus,
 kuidas koolis välja vaadates
 näen tõelist sügisilu.

Sigrid Jakobson 9. kl

Sügis

Päev looja läheb varem,
 öö muutub järjest pimedamaks.
 Üks päev möödub teise järel,
 ilm kisub aina hullemaks.

Ööd pimenevad kiirelt,
 vihma langeb pidevalt.
 Päikest enam ei näe aknast,
 sall kaela ümber mässi tihedalt.

Sügis varsti muutub talveks,
 vihm asendub lumega.
 Vähenegi soojus muutub külmaks,
 lumi ringi hakkab tuiskama tuulega.

Evelin Jõemaa 9. kl

Ilmarise tänav

Muistend

Viljandis ühe tänava nimeks on Ilmarise. Kes küll niisuguse nime välja mõtles? Ükskord ühed toredad inimesed jalutasid päikselise ilmaga tol tänaval. Järsku hakkas vihma sadama. Nad jõudsid ühisele arvamusele, et sellel tänaval on ilm muutlik. Küll need inimesed siis löid maa sisse ühe puust palgi ning kirjutasid sellele palgile terava noaga "ILM".

Need inimesed jalutasid edasi siis ja nägid ühte teist palki veel, kuhu oli sisse kirjutatud "MARISE". Inimesed mõtlesid, et need sõnad kokku kombineerides tuleb üks väga eriline sõna. Kuna inimesed mängisid palju sõnamänge, siis nad panid need kaks sõna kokku ning võtsid idee sõnamängu reeglitest. Läksid esimese palgi juurde ning "trükkisid" sõna "marise" ka sinna sisse.

Sellest tulnudki tänavale nimi Ilmarise.

Jarl Teearu 9. kl

Kuidas tekkisid tähed taevas

Muistend

Kõik advokaadid on kurjad, kuna nad teavad, et Püha Peetrus ei lase ühtegi advokaati taevasse. Advokaadid, kes olid põrgus, mõtlesid sellise kurja plaani välja, et nad ronivad põrgust välja ja lähevad taeva väravaid lõhkuma.

Jumala - isa teadis, et nad tulevad ja hakkas piksenooli valmistama. Kui advokaadid jõudsid taevasse, lasi ta neid piksenooltega. Advokaadid, kes said piksenooltega pihta, lendavad siiani ja nii tekkisidki tähed, mis taevas helendavad.

Feliks Kõiv 9. kl

Koolikiusamine – müüdid ja tegelikkus

Mulle meenub oma kooliajast, kuidas klassikaaslased kiusasid endast pisemat poissi. Panid ta mõneks ajaks kappi kinni, togisid – ja seda alati valju naeru saatel. Mõnele kõrvalisele võis see paista naljatamisena, ka kiusatav poiss püüdis läbi valu juhtunut naljaks keerata. Pääsenuna kiusajate käest, võis teda näha nutmas – asi oli naljast kaugel. Probleemiga ei tegelenud keegi, sest koolis puudus psühholoog, kooliarst, ka politseid ei kutsunud kooli asja lahendamaks. Olukord lahenes alles ajapikku, kui saadi vanemaks, targemaks, paranes omavaheline suhtlus ning klassis valitses taas sõbralik õhkkond.

Sarnaseid juhtumeid võib leida pea igast koolist ning sageli ei oska või taha keegi mõistagi, et tegu on tõsimeeli koolikiusamise ja mitte naljateoga. Millised on põhilised müüdid koolikiusamisest ja milline tegelikkus?

Müüt: koolivägivald leiab aset siis, kui kedagi kooli territooriumil pekstakse.

Tegelikkus: koolivägivald ei ole ainult peksmine. Füüsiliselt võib see tähendada näiteks löömist ja tõukamist, psühholoogiliselt aga sõimamist, narrimist, ähvardamist, väljapressimist. Lisaks kuulub kiusamise alla ka kaasõpilase pahatahtlik grupist väljaarvamine, tõrjumine, grimassitamine, ignoreerimine, teksti ja piltidega alandamine ning mõnitamine.

Müüt: kiusatav on ise selles süüdi, et teda kiusatakse.

Tegelikkus: enamjaolt satuvad kiusamise ohvriks need, kes teistest mingil moel erinevad. Olgu selleks siis välimus, iseloom või mõni muu tegur. Kiusaja leiab vajadusel alati põhjuse, miks kellelegi liiga teha ning seejuures ei anna ta endale aru, et kiusatav ise oma seisu või olemuse parandamiseks midagi ette võtta ei saa. Kindlasti ei ole koolikiusamine ühelgi juhul õigustatud ega põhjendatud.

Müüt: kiusaja on pärit probleemsest perest ning kodused probleemid elab ta välja koolis, kaasõpilaste peal.

Tegelikkus: sageli on kiusajaks just korralikust perest ja küllaltki hea õpiedukusega nooruk. Enamjaolt on nende näol tegu oskuslike manipuleerijatega, kes võivad ühtede ole parimaks sõbraks, teistele jõhkraks tagakiusajaks. Ässitades teisi kiusamisele, jäävad nad ise sageli süüst puhtaks ja arvavad ekslikult, et nad ei olegi kellelegi midagi halba teinud.

Müüt: teiste kiusamine on lahe ja naljakas.

Tegelikkus: kellegi tagakiusamises ei ole midagi laheda või naljakat – see on seaduserikkumine. Igasugune vägivald, ka psühholoogiline, on seadusega keelatud ning seadusega pahuksisse minejat ootab ees karm karistus. Alaealise saab politsei suunata komisjoni, kus talle määratakse sobilik mõjutusvahend. Tõsisemate juhtumite korral võib asja hakata arutama juba kohtunik.

Noorsoopolitseinikuna olen oma töös seisnud sageli silmitsi olukordadega, kus noored ei taju, et nende „mäng“ ja „nali“ üle piiri lähevad. Meenub juhtum, kui poisid mängisid vahetunnis lumesõda ning loopisid lumekuule ühe klassikaaslase pihta. Vaatamata sellele, et lumekuulidega pihtasaanu palus häälekalt enda kiusamine lõpetada, ei teinud teised suures lumesõjahoos seda kuulmagi. Sel ajal, kui teistel lõbu jätkus, olid poisi silmad juba pisarates, ta tundis alandatus ja pahameelt kaasõpilaste julma käitumise osas. Ent kool peab olema kohaks, kus kõik õpilased heameelega käivad ja end hästi tunnevad. Selleks tuleb kõigil anda oma panus, et koolikeskkond oleks turvalisem ning õhkkond sõbralik.

Kui oled koolikiusamise ohver või näed kiusamist pealt, ära jää oma murega üksi. Anna juhtumust kindlasti teada oma vanematele, õpetajale, sotsiaalpedagoogile, mõnele usaldusväärsele täiskasvanule või otsejoones politseile. Nõu saad küsida ka veebikonstaablilt, lasteabi telefonilt 116111 või veebileheküljelt www.lasteabi.ee.

Kersti Raiküla Lõuna prefektuuri noorsoopolitseinik

Sõbrapäev Kalmetu põhikoolis

Sõbrapäev toimus Kalmetu Põhikoolis 14. veebruaril, neljapäeval.

Sel päeval olid vahetunnid pikendatud ja toimus ka aktus. Vahetunnid olid pikendatud just mängude jaoks ja need olid huvitavad. Mängudel sai ainult osaleda koos sõbraga, sest see oli ju päeva mõte. Igale mängule oli ka auhind, mis tegi olemise põnevaks.

Sõbrapäeval toimus ka tordikaunistamise võistlus, kusjuures sellel osalesid ka õpetajad. Veel rippusid uue maja trepi peal iga klassi poolt kaunistatud postkastid ja ilusaim postkast võitis auhinna.

Aktus toimus peale 4. tundi, kus jagati väga palju auhindu: mängude eest, postkasti eest, tordikaunistamise võistluse eest, viktoriini eest ja iga klassi parima sõbra eest.

Päev oli tore, sõpradega tehti ka koos pilte ja ma loodan, et see sõbrapäev meeldis kõigile.

Samal päeval kella neljast tulid meile külla õpilased ja õpetajad Leie põhikoolist, sest siis hakkas staarijäljenduse üritus, mis oli ka väga tore.

Sõbrapäev oli tehtud 8. klassi Kunnar Bergmanni poolt loovtöö üritusena. Ja ausalt öeldes sain ma teada väga palju sellega seoses. Ma ei ütle ise mitte kunagi mingisuguse ürituse üle, et see on nõme, sest ise korraldasin seda üritust ja tean, kui palju vaeva ja läbimõtlemist nõuab ühe ürituse kordaminek, aga see õnnestus mul. Eriti raske oli veel koolimaja kaunistada, sest üks päev enne sõbrapäeva kaunistasime seda koolimaja koos õpetaja Sirjega, kes on mu loovtöö juhendaja, kella seitsmeni.

Kunnar Bergmann 8. kl

Sõbratarid mänguhoos

Käisin Tallinnas auhinda saamas

Ivar saab auhinna

Käisin laupäeval, 6. aprillil Sten Roosi muinasjutuvõistluse parimate autasustamisel Tallinnas.

Hommikul ärkasin kella kaheksast. Sõitsime vanaisa autoga koos ema ja isaga Tallinna vanalinna. Seal edasi läksime jala Tallinna raekotta. Seal saime mõnda aega ringi vaadata, siis läksime ülemisele korrusele, istusin esimesse ritta. Kõigepealt anti välja eriauhinnad, näiteks Hea Lapse, pisipõnni-, tüdruku- või poisiauhind. Siis hakati jagama ergutusauhindu. Ma olin seal kohe kolmas. Mind kutsuti ette, surusin Ann ja Ants Roosi kätt ja sain auhinna. Siis nimetati ülejäänud auhindade omanikud. Pärast seda

kutsuti kõik ette, et pilti teha ja läksime alla korrusele. Seal sõime torti, kuhu oli kaunistuseks jänese kujundatud. Sõime torti, mis oli väga hea, ja läksime koju. Õhtul läksin vanaisa sünnipäevale.

Järgmisel päeval sõitsin rongiga koju.

Erik Ivar Haav 6. kl

Intervjuu klassijuhatajaga

1. Kuidas iseloomustate meie klassi?

Targad, töökad, laisad, kokku hoidvad, omavahel pidevalt nokkivad, lõbusad, igavad, hakkajad, pidevat taganttorkimist vajavad, ülikorralikud, lohakad, ilusad, kohutavad, erilised, nii tavalised, kuulekad, iseteadjad, vaiksed, lobisemishimulised, rõõmsa- ja nukrameelsed, energilised, pikaldased, abivalmid, isekad, pea ees tulle tormavad, alalhoidlikud, eluterved, puruhaiged, huumorimeelsed, andekad. Mulle jube armsad ja olulised noored!

2. Mis oli Teie esmane mulje meie klassist?

Mina olin siis väikese Riinuga kodus, kui teie õppisite neljandas klassis. Ühel varakevadelisel päeval helistas õpetaja Annika ja küsis, kas ma oleksin nõus viiendas klassis teile klassijuhatajaks hakkama. Tullis pooleteiseaastase juurest, olite kohe suured ja targad minu jaoks. Viiendas klassis vanas majas herilasi taga ajades tegelikult tundsin, et olete mu suhtes veidi tõrksad ega taha hästi omaks võtta. Või oli hoopis vastupidi? Juba järgmisel aastal, kui olite pagendatud maailma lõppu – raamatukogu tagakambriisse – tundsin ma end teie juures väga hästi. Üks mälestus: tulin tundi, kirjutasin ülesanded tahvile ja teie hakkasite kohe lahendama. Nii tundide kaupa, mul oli tihti üsna igav.

Klassijuhataja Sirje Pöder

3. Mida ootasite meilt selle viie aastaga?

Olen püüdnud teile otsida mitmesuguseid väljakutseid. Nüüd loodan, et omandatud kogemuste ja õpitud tarkuste najal saate edaspidi elus kenasti hakkama.

4. Mis on kõige meeldejäävam mälestus meist? Kõige õnnelikum hetk?

Ühe spordipäeva algus. Te istusite kõik maas üksteise lähedal ja minu ümber, kuigi selleks polnud mingit käsku ega vajadust. Ma tundsin ennast tohutult hästi. Mingil hetkel ütles õp Viigi: „Sa oled vist oma klassi väga armunud.” Ja nii oligi. On olnud, on jäänud.

5. Millised on hetked, mil tundsite meie üle uhkust, viha?

Ikka olen vahel mõne teie tegemise või tegemata jätmise pärast vihastanud. Eks teie peale kisanud ka. Need on olnud ikka sellised hetkelised ülekeemised. Tundnud viha – seda ma peaksin selliseks pikaks protsessiks, mis rõhub ja painab, teeb tigidaks. Sellist tunnet aga ma ei saa teie klassiga kuidagi siduda. Uhkustunnet olete mulle aga pakkunud aastate jooksul küll ja rohkem veel. Alati on valmistanud mulle suurt rõõmu iga üksik kordaminek teie tohutust saavutuste ja tegemiste reast. Ega te palju tundides käia ole saanud. Ikka on olnud vaja kuskil maakonna või ehk ka vabariigi otsas kaitsta Kalmetu kooli au sportides, esinedes, teadmisi, nutikust või loovust näidates. Olete teinud seda massiliselt ja üle keskmise edukalt. Koolis pole te ka ühestki võistlemisest loobunud. Mul on hea meel, et teis on soov, lust ja julgus kõiges kaasa lüüa. Ja iga tegevuse jaoks on õige inimene alati olemas. Kui üks teist ei saa osaleda, siis auk ei jää täitmata. Sel aastal toimusid meil vahetunnivõistlused. Mul on tõsiselt hea meel, et erinevatel võistlustel olite klassi eest väljas kõik te 13. Igaüks oli mingis hetkes vajalik ja nii kogu kooliaja. Olen alati tohutult nautinud kõrvalt jälgides teie loomingulisi tegutsemisi. Kuidas näiteks näidend lõpptulemusena välja tuleb, polegi ehk üldse oluline. Aga protsess, kuidas tulemuseni olete jõudnud, on tihti pärl omaette.

Tunnen uhkust ka selle üle, et olete minuga käitunud üsna säästvalt. Oma halle juukseid ei saa ma kuidagi teie kraesse keerata. Teid on mulle väga palju kiidetud. Alati ju puhas rõõm. Ma pole pidanud pidevalt kartma, kust tuleb mingi järjekordne jama või sigadus, olen saanud teid usaldada.

Intervjuu klassijuhatajaga

6. Millega jääb meie klass Teile kõige rohkem meelde?

Te olete mu kolmas klass. Kaks eelmist klassi olid väga tugevad spordis. Ka teie sportlike tulemuste üle võib kenasti rõõmu tunda. Aga mu kolmest klassist olete esimesed, kes oskavad veidi ka matemaatikat.

7. Kas oleme Teid kuidagi õpetanud, millegi üle teisiti mõtlema pannud?

Me oleme kõik erinevad. See, mis minu arvates on ainuõige, ei pruugi nii olla teie meelest. Te peate saama teha ise oma valikud. Kui seejuures eksite, kukute, saate haiget, siis see on paratamatus. Mina ei saa ega tohi võtta teie koormat kanda oma õlgadel. Tegelikult ongi ju nii, et paljud teie tegemised tulid välja hoopis paremini, kui ma võtsin vaevaks üldse mitte sekkuda. Maailma rõõm seisneb selles, et meil igaühel on oma nägu, oma mõtted, tunded, soovid. Ja nii ongi õige.

8. Mille üle olete elus kõige uhkem?

Mul on töö, mida armastan. Mul on tublid lapsed.

9. Mida Teile väiksena teha meeldis? Kelleks tahtsite saada?

Lapsena ronisin puude otsas, ehitasin onne, aga ka lugesin meeletult. Nii kaua kui mäletan, tahtsin ikka saada õpetajaks. Mingi väga väike mõte on olnud arstiteemal. Kuna aga olen elu aeg paaniliselt verd kartnud, siis sinna see jäi. Kooli ajal olin väga huvitatud ajalooost. Seetõttu oli kauaseks unistuseks saada ajalooõpetajaks. Matemaatika tuli erialavalikuna üsna juhuslikult ja seda rohkem tänu teiste inimeste tegemistele kui enda unistustest lähtuvalt.

10. Kas olete kahetsenud õpetajaks hakkamist?

Kahetsenud ei ole. Küll on olnud väikeseid tühimuse perioode, aga mõni väike muutus aitab sellest kiiresti üle saada. Praegu tunnen erilist rõõmu nendest toimetustest, mida koos lastega teen tunniväliselt. Õpetaja töö on mõnus. Olen ikka öelnud – tahan, istun, tahan, lidun mööda klassi ringi. Töö on pidevas muutumises. Ükski päev pole samasugune kui eelmine. Iga aasta on uus, iga klass omanäoline. Õpetan küll üle kahekümne aasta üht ja sama materjali, aga kunagi ei saa seda teha täpselt samuti kui eelnevatel aastatel. Kui juba tekibki teatud rutiin, siis tuleb uus õppekava ja kõik algab otsast peale. Uued otsimised, uued lähenemised, ka endal uue õppimine.

11. Mida Te soovitate meile eluks?

Mul on teile kolm soovi:

- 1) Kui sul on raske läbi minna lumest, tuulest ja tormist, siis mõtle sellele, et sealt on läbi mindud enne sind – suutsid nemad, SUUDAD SINA KA!
- 2) Leia endale tee, mida mööda kõndides tunned ainult suurt rõõmu ja rahulolu. Kui juhtud vaatama oma teel tagasi, siis loodan väga, et sa ei peaks tundma oma valikute pärast piinlikkust ei iseenda ega ühiskonna ees.
- 3) Oma soovide rea tahan lõpetada Leili Andre luuletusega:

Ma imetlen neid, kes suudavad
uskuda ükspäinis head,
päeva teiseks nad muudavad,
kohendavad kõik vead.

Intervjueeris Mirjam Kärmas

Õpetaja Sirje läheb tutipeo aktusele

Õpetaja hullab oma klassiga

Kuidas kirjeldaksite meie klassi? Mida tahaksite meile eluks soovitada?

Ma arvan, et teie klass on äärmiselt elav ja mitmekülgne, siin on väga palju jõuliste arvamustega noori oma selge maailmapildi ja arusaamaga. Ma soovitan leida eluks endale mingisugune siht, mille poole pürgida, aga käia lahtiste silmadega ning haarata kõike, mida teile tundub, et võiks vaja minna – erinevaid kogemusi, olukordi, erinevaid teadmisi.

Õp Gerda Neito

Teie klass on õppimisvõimelt heal tasemel, välja arvatud mõned erandid. Tundides väga lobisemishimulised ja taas mõnede eranditega. Hoiate ja toetate üksteist. Ka uued tulijad võtate hästi, ilma eelarvamusteta vastu. Edaspidiseks eluks:

Püüa olla nael, mis kinni hoiab maja,
olla tuul, mis sahisemas puudes,
olla soolaks sõbra supipajas,
olla naeratus, mis ununenud suule,
olla eksinule päästvaks rajaks,
tunda, sind on väga vaja.

Sigrid ja õp Gerda kallistustes

The man who makes no mistakes does not usually make anything. (Mees, kes ei tee ühtegi viga, ei tee tavaliselt midagi.)

Õp Heljo Saar

Aastaga olen täheldanud teie klassi puhul, et kui teid kõvasti sundida, siis saate imeliste asjadega hakkama. Ääretult võimekad inimesed. Teie seas on sportlasi, muusikuid, õpihimulisi, laiskvorste, seltskonnahingi - palju, palju erinevate huvitavate omadustega erinevaid inimesi. Küll aga leian ma, et olete üsna vaikne ja tagasihoidlik enda asju ajav klass... Küllap on see õige, et klass on oma õpetaja nägu. Tulevikuks soovin, et oleksite enesekindlad ja edasipüüdlikud oma unistuste ja eesmärkide suunas. Loodan, et hoiate ka elus kokku, kohtute ka peale Kalmetu kooli lõpetamist. Kindlasti tulge meile külla enda tarkusi ja elukogemusi jagama. Tähendab, ärge unustage oma juuri ja kodukooli.

Õp Dagmar Hekki

Teil on tore ja sõbralik klass, mille võiks jagada neljaks:

- 1) Need, kes ajavad teisi naerma, aga ise jäävad üsna tõsiseks.
- 2) Need, kes naeravad isegi siis, kui keegi nalja ei tee.
- 3) Teadmishimulised, kes ei mõtle ainult lõpueksamitele ja gümnaasiumile, vaid ka ülikoolile.
- 4) Ja need, keda näeb nii harva, et võiks ka kuuvarjutuseks nimetada.

Soovin teile edu kõigis ettevõtmistes. Oluline, et teaksite, mida tahate ja püüdleksite selle poole.

Õp Anneli Valgre

Väga meeldiv on teiega koos töötada, sest teie klassis on väga palju, mitte just kõik, aga paljud, kes tahavad õppida. Meeldib, kui õpetajat kuulatakse ning natuke ka mällu salvestatakse. Soovin, et te kõik oleksite valmis tööd tegema, et saavutada oma eesmärgid. Head lendu tiibadesse ja et kõik elus hästi läheks.

Õp Viigi Tiits

Elus on väga palju vaja õppida ja harjutada. Ei tohi nii kiiresti alla anda, kõige taga on ikkagi töö.

Klassis on pandud vastutus klassi eest seista ainult mõnele inimesele. See on muidugi väga hea, et nemad saavad suurema koormuse, see on ainult neile plussiks, aga teised muutuvad selle võrra laisemaks ja võivad hakata teisi elus ära kasutama. Need, kellele on see vastutus pandud, peaksid vaatama, et neid ära ei kasutataks edaspidises elus. See kipub jube kähku tulema.

Mina tahaks, et te oleksite veel rohkem teotahelised, et jääks rohkem jälgi teist maha.

Õp Marika Riitmuru

Küsitles Mirjam Kärmas

Sakala Maleva mehed tutvustasid relvi

Teisipäeval, 26. veebruaril oli Kalmetu Põhikoolis relvanäitus. Vanemseersant Imre Kold ja reamees Oskari Moks rääkisid neljanda, viienda ja kuuenda klassi õpilastele sõdurite elust ja varustusest.

Kõigepealt tutvustati meile sõduri varustusest. Kiiver oli 2-3 kg raske, vest umbes 5 kilgrammi pluss veel rakmed, mis pidid veel paar kilo kaaluma. Seljakott oli umbes 15 kilogrammi raske. Seal oli kõik, mis eluks vajalik: hügieenitarbed, riietus, toit.

Pärast seda rääkis Imre meile relvadest. Mõned relvad olid kasutusel ka I ja II maailmasõjas. Relvadel olid ka nimed, kuid ükski ei jäänud meelde. Siis sai neid ka katsuda ja lähedalt vaadata.

Kuid siis koolikell helises ja relvanäitus sai läbi.

Poistele oli see kindlasti põnev ja ka mul oli huvitav kuulata, kuid ei saa öelda, et see mu elu parimate hetkede hulka kuulub.

Johanna Uuemäe 6. kl

Poisid tutvuvad relvadega

Poisid võtavad laskeasendisse

Sander lahinguvarustuses

Carl Gustav granaadiheitja

Maakondlik meediapäev oli Leie koolis

11.04.2013 toimus meediapäev Leie koolis. Kalmetu koolist läksid sinna üritusele Mirjam Kärmas, Evelin Jõemaa (9. klass), Raahel Poolakese, Aleksandra Kavak (6. klass).

Raahel ja Aleksandra toimetavad meediapäeva juttu

Hommikul tulime kooli, olime 15minutit loodusõpetuse tunnis, seejärel panime riidesse ja jalutasime Kalmetule, kus buss peatub. Hakkasime suhteliselt vara liikuma ja seetõttu jõudsime liiga vara kohale. Läksime veel poest läbi ja ostsime pudeli sidruni ja laimiga vett.

Ootasime bussi umbes 20 minutit. Kui buss saabus, oli meil mõlemal väike hirm sees. Astusime bussi ja ostsime piletid. Istekohti polnud palju ja need, mis vabad olid, olid üksikud kohad. Pidime Raaheliga eraldi istuma, kuna inimesed olid osad istmed oma

jopesid ja kotte täis toppinud. Sõit oli pingeline, kuna polnud ju varem Leie sõitnud. Kogu aeg tuli jälgida silte, kui kaua veel sõitma pead. Õnneks oli tore bussijuht ja pidas kinni täpselt Leie bussipeatuses.

Kolmekesi astusime bussist välja ja nuputasime, kuhu poole küll Leie kool jääb. Asusime teele ja tee peal jäi seisma üks punane auto. Seal väljus Evelin. Nüüd olime juba neljakesi. Jõudsime kooli ja uksest sisse astudes ootas meid seal 9. klassi poiss nimega Kaspar. Ta juhatas meid garderoobi ja seejärel aulasse. Istusime ja saime igauks endale mapi, kus sees oli päevakava. Kõik said endale ka pastakad Leie kooli logoga. Helistati kella ja kõik õpilased tulid saali. Natuke aega rääkis huvijuht, seejärel läksime kunstiklassi, kuhu saabusid Andres Raudjalg ja Kristjan Pihl. Kristjan on TÜ tudeng, ta rääkis meile, kes on ajakirjanud ja seletas ajakirjanduse mõisteid. Rääkis ka paigutusest ajalehes. Tema jutt kestis 2 tundi ja 30 minutit.

Peale seda läksime sööma. Söögiks oli kana, kartul, kaste ja salat. Joogiks oli piim või jogurt. Lõunapaus kestis 30 minutit. Käisime kooli peal ringi ja vaatasime, kuidas Leie kooli õpilased mängisid korvpalli.

Lõunapaus sai läbi ja läksime tagasi kunstiklassi, kus seekord hakkas rääkima Andres Raudjalg. Andres on TÜ tudeng, õpib ajakirjandust nagu Kristjangi, aga on spetsialiseerunud meediafotograafiale. Andres rääkis piltide paigutamisest, kuidas pilt peab andma edasi jutu mõtet. Loeng kestis samuti 2 tundi ja 30 minutit. Peale seda tuli huvijuht, kes näitas meile slaidiõud, mille oli valmistanud 9. klassi tüdruk, nägime, kuidas Leies valmib kooliajaleht.

Kui slaidid olid vaadatud, jagas huvijuht kõikidele koolidele ühe Leie kooli almanahhi ja ka tänukirja meediapäeval osalemise eest. Üritus saigi läbi, kuid meie Raaheliga vaatasime veel koolimajas ringi ja mina rääkisin oma tuttavaga, kes käib Leie koolis. Meil vedas, et me bussiga ei pidanud koju sõitma, sest Raaheli tore isa tuli meile järgi ja viis minu koju ning seejärel sõitsid nad Viljandi. Selline oligi meie meediapäev.

Aleksandra Kavak ja Raahel Poolakese 6. kl

Õpilasesinduse laager toimus oma koolis

Pilli mängimas

Karaoket laulmas

Õpilasesinduse laager toimus 15. märts-16. märts, seda korraldasid õp Sirje ja õp Allar.

Algas sellega, et läksin õhtul bussiga tagasi kooli. Laager hakkas kell 18.00. Kui kohale jõudsin, võtsin oma väliriided seljast ja läksin 5.-9. klasside koridori. Klassiuste kõrval olid sildid, kes kuhu klassi on pandud. Viisin oma väikse nn kohvri 8. klassi, hiljem viisin kohvri 7. klassi. Siis hakkasin tube läbi käima ja vaatama, kes kus klassis on. Enamuselt kõik olid kogunenud juba 5. ja 6. klassi.

Läksin vaatama lõpuks alla korrusele, kui õp Sirje mind kutsus ja palus abi taldrikute, kahvlite ja kruuside lauale panemisel. Muidugi ma aitasin. Siis tuli aeg õpilased sööma kutsuda. Käisin tubadest läbi ja kutsusin neid sööma. Viie minutiga olid peaaegu kõik all. Sõime sööki, mis oli tol päeval koolis lõunaks olnud. Kui olime söönud, pidime nõud ära pesema. Seda tegi hea meelega Lauri. Vahepeal ta laulis ja see oli üpriski naljakas.

Kui Lauril olid nõud pestud, hakkasid üleval korrusel mängud. Kaks nendest jäid mulle väga hästi meelde. Õpilased jagati võistkondadesse. Mina sattusin Freddy, Felixi ja Söreni võistkonda. Meile anti kätte värvipaberid ja siis pliiaats. Igal võistkonnal olid teatud asjad. Kui tahtsid, võisid teiste võistkondadega asju vahetada. Meil sai see küll valmis, aga esimeseks me ei saanud. Teine mäng oli ka väga huvitav. Pidid valima endale paarilise, siis anti sulle leht kätte ja pliiaats. Lehe peal olid kastikesed ja nende sees olid asjad, mida keegi on teinud või ei ole. Või siis kas keegi sööb seda või ei söö. Siuksed huvitavad asjad. Ja pidid siis hakkama käima inimeste juures ja küsima, kas ta teeb seda, kas ta on seal käinud, kas ta sööb seda ja siis tema pidi kirjutama oma nime sinna, kui ta teeb seda, kui ta on seal käinud või siis kui ta sööb seda. Hiljem paarilisega said võrrelda, kumb sai rohkem kastikesi täis.

Olime ka muusikaklassis ja mängisime seal pille. Väike pala tuli sellest kokku. Peale seda läksime alumisele korrusele ja panime ennast soojalt riidesse. Kogunesime fuajeesse. Meile seletati, mida tegema peab. Siis valiti võistkonna juhid ja nemad valisid siis endale võistkonna. Minu võistkonnas olid Freddy, Lauri, Kersti ja Ivar. Muide, me pidime orienteeruma. See oli päris tore. Õnneks Lauri võttis soome kelgu ja vahepeal sai sellel puhata.

Kui me finiisisse jõudsime, olime esimesed. Saime ka kommi. Edasi võisime ise tegutseda natuke aega. Kaua ei saanudki, kui hakkas õp Allar tasapisi lapsi muusikaklassi kutsuma, et seal pillide peal üht melodiat koostada. Kui seegi harjutatud sai, olime kõik vabad. Mõned kogunesid saali, mõned kogunesid klassidesse, mõned olid oma arvutis. Umbes 45 min pärast paluti muusikaklassi minna, et seal karaoket laulda. Hiljem vaatasime kõik õudukat. Lõpp oli eriti õudne: naine tõusis öösel üles ja läks siis alla, oli natukene aega seal, kui karjus oma mehe nime. Mees jooksis ruttu alumisele korrusele ja küsis, mis juhtus. Natukese aja pärast lendas mees ülemisele korrusele. Siis tuli naine trampides trepist üles ja imes oma mehe verd. Edasi lõhkus ta kaamera, mis seda filmis. Üleüldse, see film oli õudne. Poisid tegid saalis ka Harlem Shake'i. Laager oli väga tore, kui saan järgminegi aasta sinna minna, siis kasutan juhust.

Renita Jugomäe 5. kl

Miks ei olnud kehalise kasvatuse õpetajat peaaegu nädal aega koolis?

Juba märtsi alguses selgus, et kuulun nende 11 treeneri hulka, kes üle Eesti välja valiti, et sõita Hollandisse tutvuma naiste jalgpalliga ja selle arenguga. Lisaks eestlastele olid sihtgrupiks ka albaanlased ning islandlased, kes samuti enda pisikese esindusega kohale lendasid.

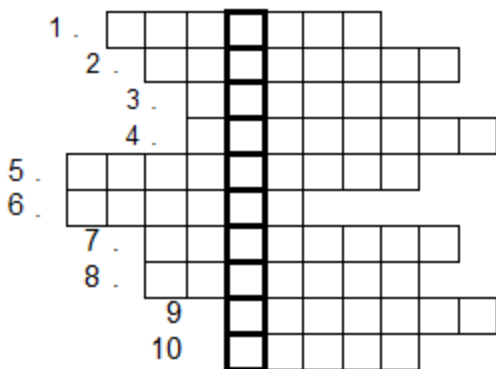
Kuna tegemist ei olnud puhkusereisiga, siis loodust ja vaatamisväärsusi ma ei näinud, küll aga olid meie päevad hommikust õhtuni täis tikitud erinevaid konverentse, treeninguid, treeningmänge, presentatsioone ja rühmatöid.

Esimese päeva hommik kulus saabumisele ning lõunast läks juba enesetäiendamine lahti. Teisel päeval vaatasime ja analüüsisime treeninguid, kus oli imestuseks see, kui palju naisi/tüdrukuid käib Hollandis treeningutel. Päev lõppes Hollandi ja USA (maailma parima naiskonna) koondise vahelise mänguga, kus mängule elas kaasa ligi 9000 pealtvaatajat. Elamus, mille sellelt mängult sain on kirjeldamatu.

Järgnevad päevad möödusid samas tempos mis esimesedki - ei ühtki vaba minutit.

Kokkuvõtteks sain sellelt reisilt palju teadmisi, ideid ja motivatsiooni, et ka Eestis saab naistejalgpalli laiendamise ning taseme tõstmise tegeleda.

Õp Dagmar Hekki (fotol) koos jalgpalli treeneritega

1. Auto nimi
2. Iidne ehtis Egiptuses
3. Meeskonna juht
4. Iseloom
5. Pikakarvaline inimahv
6. Arstiteadlane
7. Temperamendi tüüp
8. Stiilinõustaja
9. Meditsiiniline tuimestus
10. Kooli lõputöö

Ristsõna lahendus..

Ristsõna koostas: Marcus Kais 8. klass

Kalmetu Põhikool
 Viljandi mk
 Tănassilma 70 103
 Telefon 53410704
 ene@kalmetu.vil.ee

Vastutav väljaandja : Ene Toomsalu
Toimetajad: Evelin Jõemaa, Mirjam Kärmas,
 Kunnar Bergmann, Erik Ivar Haav, Johanna
 Uuemäe, Aleksandra Kavak, Reniita
 Jugomäe, Raahel Poolakese, Villu Vaalmäe